

Da Vorherre døde, så fik vi kameraet til at holde øje med os

Samtaler med Flemming Mouritsen i perioden 2008 til 2012 ved Herdis Toft og Karin Esmann Knudsen

– Og spørgsmålet er, om betingelserne for legekulturen er blevet forringet. Vi har den der alderssalami, og det er flyttet fra udendørs til indendørs, og der er sket en hel masse ting, det er ikke den samme legekultur som i 1950'erne og 1960'erne, vi har i dag. Vi har andre arenaer, og det er andre sociale betingelser, legen er på. Det er ikke længere den lokale flok. Det flyt af arenaer betyder rigtig meget.

Jamen, har legen så ændret sig også?

– Ja, på nogle måder, det tror jeg helt afgjort, den har, også i kraft af nye medier. Altså bare den måde, kroppen bliver formateret på i dag, den er meget forskellig fra, hvad den var tidligere.

Det er kroppen, der skal kunne noget andet nu, fordi den legekulturelle kontekst er en anden. Er der en forskel i forhold til, hvordan vi andre legede?

– Ja, det tror jeg! Det, jeg har brugt som eksempel, jeg tror aldrig jeg har skrevet om det, men det handler om fodboldspil. Morten gik jo og øvede sig, det var dengang, de havde de der skumgummibolde. Det var sådan, at man nogle gange troede, at han gik og spillede op på loftet (?). Vi havde det her fællesareal herude, og det fungerede som fodboldplads førhen, da der var mange børn. De havde forskellige former for fodbold. Det kunne også

være de der legeformer, hvor det ikke var kamp, men hvor de lavede »pille ud«. De dribler, så scorer de, og så kommer den tredje ud (?). Og der var sket noget, i kraft af Sportslørdag, med den måde, de spiller fodbold på i det lokale, altså hvor der er den der vekselvirkning med medierne. Det de gjorde, det var, at de frøs bevægelserne. Altså pralebevægelsen: Scoret! Nu er det helt derude, hvor det er et stort projekt, hver gang der bliver scoret et mål, eller der bliver markeret et eller andet. Det kan også være frustrationer, der bliver markeret eller sådan noget. Man kunne se, at de gik ind i medieteknikker for at sige det sådan, kropsligt, frysning og slow motion. Og det er et klart eksempel på en forskel. Det betyder ikke, at de spiller mindre fodbold eller ringere fodbold, men de spiller fodbold på en anden måde. Og det betyder, tror jeg, at de har et andet blik på sig selv også, publikumsblikket. Det er den der med, at da Vorherre døde, så fik vi kameraet til at holde øje med os. Og det sker netop i det, vi kunne kalde det æstetiske niveau, altså i et mikroniveau, i de her bevægelser. Det er dér, jeg tror, man kunne få fat på de forskelle, der er mellem børns leg nu og før.

Da vi legede, havde vi set Maverick, eller Laredo eller Laramie...vi legede cowboylege.

– Vi havde ikke set fjernsyn, men vi havde set film.

Du havde også læst bøger?

– Ja ja, bøger, det var vores hovedkilde, men også fireforestillingen om søndagen, Tarzan og Robin Hood..

Har det ikke været sådan altid, kulturhistorisk, så længe vi har tænkt børnekultur, at der har været medier inde over?

– Ja, og før. Vi ville givetvis få et chok, hvis vi dumpede ned i Breughels billede og skulle deltage i det, selv om det er de samme lege, som vi kender. Den måde de bevæger sig på. Over tid, der tror jeg der sker sådan nogle forandringer. Det ville

være spændende at kunne aflæse det fra 1950'erne til nu.

Har det noget med kroppen at gøre?

– Det har noget med kroppen at gøre, men det er også en måde at fortælle historier på. Det er næsten umuligt at dokumentere, og det er derfor, det er så vigtigt med de her optegnelser af for eksempel rollelege, hvis man vil have fat i, hvad der sker. Det er ikke så meget i medierne og i relation til medierne, som det er den måde, man bliver formateret på, den måde det formateres på.